

тирата, обаче на вѣнъ не сѣмъ ходилъ пигдѣ. Не сѣмъ распитвалъ, кога ще мине княза и пр. Миларовъ не остана прѣзъ всичкото вѣме въ Пловдивъ, а отиде и въ Карнобатъ, за да се види съ майка си.

— На 30 Май ходихте ли на гарата, когато е идвалъ Князътъ?

— Ходихъ.

— Съ какво намѣрение?

— Съ никакво намѣрение. Миларовъ ми каза, че е ималъ намѣрение, ако му се удаде случай, да убие Княза. Вътрѣшно какво намѣрение е ималъ, не зная.

— Княза като мина, никой отъ васъ не грѣмна ли?

— Като замина Княза, азъ го глѣдахъ, но азъ даже нѣмахъ револверъ въ себе си. Рѣволвера ми бѣше забравенъ въ една гостилница въ Одринъ, гдѣто спяхъ една нощъ.

— Миларовъ казва, че вие сте го подбутвали да грѣмне?

— Това не е истина, защото межю насъ имаше други хора и може другъ да го е буталъ, а той да мисли, че азъ го бутамъ.

— Сетнѣ, на 8-ий Юлий ходихте ли пакъ на гарата?

— Да, но не помня на кое число.

— Съ какво намѣрение?

— Съ никакво. Миларовъ ми каза, че ще отидемъ на гарата и ако ни се удаде случай, ще изпълнимъ заговора. Като отидохме, Миларовъ отиде въ нужника, и слѣдъ малко се чу единъ револверенъ гѣрмежъ. Видѣхъ послѣ, че го държатъ двама, единъ стражаръ, и единъ градски агентинъ, мисля, арестуваха го. Азъ оставахъ. Дойде Н. Ц. Височество и си замина и азъ си отидохъ, слѣдъ единъ день Миларова го освободиха. Азъ му казахъ, че се отказвамъ отъ заговора и му поискахъ пари да си отида. Той се съгласи, даде ми пари, и азъ си зампахъ за Одринъ.

Прѣдсѣд.: Защитника на Попова има ли да зададе нѣкои въпроси?

Защитника Плакуновъ: Нѣмамъ.

Чл. Подполк. Гелунски: Когато се извърши бунтътъ въ Бургасъ, вие избѣгахте въ Русското консулство, тъй ли?

К. Поповъ: Избѣгахъ въ къщата на гавазина.

— Въ Консулството послѣ не отидохте ли?

— Ходихъ.